U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **F. M.,** zast. Mgr. Ladislavem Veselým, advokátem se sídlem Horní 729/32, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 11. 2015, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 11. 2016, č. j. 41 Ad 43/2015 – 27,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci Mgr. Ladislavu Veselému, advokátu se sídlem Horní 729/32, Brno, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **1 573 Kč**, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované specifikovanému tamtéž. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 11. 8. 2015, č. j. X, ve věci žádosti stěžovatele o přiznání invalidního důchodu.

[2] Podáním ze dne 8. 3. 2017, označeným jako „*Zpětvzetí kasační stížnosti*“, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno téhož dne, vzal stěžovatel výslovně kasační stížnost zpět s tím, že projednávanou věc zvážil a podal si novou žádost o přiznání invalidního důchodu. Navrhl, aby soud řízení zastavil.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, jíž je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatel) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl [srovnej § 37 odst. 4 zákona

č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení zastaví.

[4] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[6] Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 13. 1. 2017, č. j. 41 Ad 43/2015 – 33, ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.).

[7] Ustanovenému zástupci stěžovatele soud přiznal odměnu za jeden úkon právní služby, spočívající v podání zpětvzetí kasační stížnosti, ve výši 1 000 Kč [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif”), ve spojení s § 9 odst. 2 a § 7 bodem 3. téže vyhlášky], k němuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, odměna se proto zvyšuje o tuto daň ve výši 273 Kč. Celkem tedy odměna ustanoveného zástupce činí částku ve výši 1 573 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

[8] Pro úplnost soud dodává, že advokátovi nepřiznal odměnu za úkon právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení ustanoveným zástupcem [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu], jelikož zástupce nedoložil konání takové porady (srovnej setrvalou judikaturu správních soudů, např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 6. 2002, č. j. 6 A 722/2000 – 35). Nepřiznal ani odměnu za úkon právní služby spočívající v písemném podání ve věci samé – podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], neboť kasační stížnost byla v projednávané věci podána jako blanketní, ani později nebyla doplněna a následně ji stěžovatel vzal zpět, proto její podání nelze považovat za úkon, za který by zástupci náležela odměna ve smyslu citovaných ustanovení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu